

[Paul Holt.]

Straf, at man havde ordnet det paa een Gang og havde ventet med at komme med den Lov, vi lige har vedtaget.

Med Hensyn til andre Spørgsmaal inden for Udrensningen kunde der ogsaa endnu en Gang være Lejlighed til her at pege paa det ejendommelige, at Ministeriets Konsulent i Skolesager, Hr. Kaalund-Jørgensen, stadig fungerer, skønt det dog synes at være aabenbart, at der mangler den Tillid, som bør være til Stede mellem en saa høj Embedsmand og dem, han arbejder sammen med.

Det forlyder nu, at den parlamentariske Kommission snart kan afslutte sit Arbejde. Nu faar vi se, om det lykkes; men dermed er Spørgsmaalet om eventuel Rigsretssag kommet os nærmere ind paa Livet. Paa Baggrund heraf har man modtaget Meddelelsen om Landstingets Valg af sine Rigsretsmedlemmer med særlig Interesse. Det er meget trist at fastslaa, at Landstinget til disse højt betroede Poster har valgt Personer, der i Besættelsestiden har et politisk Medansvar sammen med de Personer, hvis Handlinger eventuelt skal bedømmes af en Rigsret. Det er mærkværdigt, at det høje Landsting ikke kan forstaa, at det ved disse Valg er med til allerede ved Starten at fremkalde Mistillid til Rigsrettens Evne og Vilje til at dømme upartisk i eventuelle Rigsretssager.

Til de Sager, som Regeringen har lovet at sætte Fart paa, hører ogsaa Forsvarskommissionens Arbejde. Vi venter stadig paa et Resultat; foreløbige Forhandlinger her i Tinget viser, at Partierne allerede inden Kommissionsarbejdet er afsluttet, er naaet til et bestemt Resultat. Det gælder i alt Fald det radikale Parti, saaledes som det har faaet Mæle gennem det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen. Ifølge det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansens Udtalelser staaer hans Parti nu helt og holdent paa det traditionelle radikale Standpunkt. Det tyder paa, at vi inden længe kan vente den gamle Strid om Forsvaret genoplivet, og det er en trist Udsigt.

Ogsaa fra dette Parti har man Gang paa Gang hørt uvenlige Bemærkninger om Hjemmeværnsforeningerne. Det virkede pinligt, at Forsvarsministeren forbød et fælles-nordisk Stævne af Hjemmeværnsforeningerne. Herom vil jeg tillade mig at rette den Forespørgsel til den højttærede Forsvarsminister:

Skyldes dette Forbud Frygt af indrepolitisk Karakter? Skyldes det netop den Agitation, der fra en vis Side føres mod Hjemmeværnsforeninger, eller er der andre Aarsager dertil? I alt Fald virkede Forbudet pinligt, fordi man ellers bruger enhver Mulighed til at tale smukke Ord om nordisk Samarbejde. Vi ønsker, at det nordiske Samarbejde skal fremmes paa alle Omraader, og beklager derfor, at det paa et saa lille Omraade som dette ikke er lykkedes at fremme det nordiske Samarbejde.

Vedrørende Spørgsmaalet om de islandske Haandskrifter maa man afvente Beretningen fra den Kommission, hvori Sagen ligger; af den vil man kunne se, hvorledes hele dette Spørgsmaal virkelig hænger sammen, inden der bliver taget endelig Beslutning.

Maa jeg her ogsaa lige fremsætte et Par Bemærkninger vedrørende et Punkt, der flere Gange har været fremme under Rigsdagsarbejdet. Det er Forholdet til Videnskaben, særlig Videnskabens økonomiske Kaar. Der er fremkommet Henvendelse til Rigsdagens Medlemmer, hvori der fra Videnskabens Side fremsættes det Ønske, at den Kommission, der er nedsat til at behandle dette Spørgsmaal, ogsaa skal tage Videnskabens økonomiske Vilkaar op til Behandling. Jeg vil her gerne henstille til den høje Regering at tage godt imod denne Henvendelse. Det ligger saaledes, hvad dansk Videnskab i Øjeblikket angaar, at vi ogsaa paa dette Omraade er ved at sakke agterud. Der er ydet forholdsmæssigt meget mere i andre Lande end i Danmark. Jeg tror, det er et af de Omraader, hvorpaa vi netop maa sætte ind, naar vi taler om Genopbygning. Vi er alle enige om, at der er noget, der skal indhentes, men hvis vi for Alvor skal yde en Indsats i den Henseende, vil det være af overmaade stor Betydning, at vi videnskabeligt bliver stillet paa den bedst mulige Maade, og det maa ske derigennem, at vi giver ikke mindst de unge Videnskabsmænd virkelig gode Arbejdsmuligheder, saa de kan samle sig om et videnskabeligt Arbejde til Danmarks Gavn og Ære og ikke af økonomiske Grunde tvinges til at sprede sig over alle mulige smaa Job for at faa det daglige Brød.

Det største af vore udenrigspolitiske Problemer er Sydslesvigs Fremtid. Vor Stilling til Sydslesvig-Problemet er velkendt af